

рабы-ты. Тии по-добрь сполучвали съ завоевания-та си въ други земи. Отъ Египеть Араби-ти прѣминѣли по-край всичкый сѣверный брѣгъ на Африкѣ. Африканскы-ти Араби, конто ся смѣсили съ тамошни-ты жьтеле сѣ извѣстни подъ имя Мавры. Оттамъ тии набързо прѣминѣли въ Испаниѣ.

Западно-то Готско царство, което было основано въ Испаниѣ, много теглило отъ вихтрѣшни размирици най-много отъ крамолы между царь-ты и голѣмци-ты. Единъ отъ голѣмци-ты, графъ Родрихо, стигнѣлъ до прѣстола. Голѣмци-ти му были противни, та повывкали отъ Африкѣ Араны-ты да имъ помогнѣть да свалѣть Родрихо. Арабскый войвода Ель-Тарикъ прѣминѣлъ прѣзъ протока (който ся нареклъ на негово имя Гыбралтаръ), и разбилъ Западноготскый царь за три-дни при Хересь де ла Фронтера (711 г.). Родрихо ся загубилъ. Араби-ти слѣдъ това за нѣколко години покорили Пиринейскый полуостровъ. Най-юнаци-ти отъ Готы-ты отышли на сѣверъ въ Астурийскы-ты планины, и само тамъ увардили независимость-тѣ си. Араби-ти прѣминѣли и отвѣдъ Пиринейскы-ты планины въ Аквитаниѣ; нѣ тамъ гы поразилъ Карлъ Мартель.

Аббасиди. Отпослѣ Омайяди-ти были свалени отъ Абуль Аббаса, отъ когото ся начина Аббасидскый родъ. Тии прѣнесли столнинѣ-тѣ на халифата на брѣга на Тигръ въ Багдадъ. Кога царувалъ тоя царскый корень Халифатъ-тѣ достигнѣлъ до най-высокий стѣпень на процвѣтанье-то си. Араби-ти ся оставили отъ-да воювать, и въ земи-ты, конто тии покорили, ся заловили на мирны работы; на орачество, занаятъ и търговиѣ. Халифи-ти закрыляли науки-ты и искусства-та; правили училища; украсявали града съ мечеты (джамии), сарай, градины, шядраваны; градили каравансарай (стоварища за стокѣ), правили пѣтища и прокопавали вѣды (каналы). Най-прочютъ халифъ отъ Аббасидскый корень былъ *Арунъ алъ Рашидъ* (786 — 809). Арабскы-ти лѣтописци пишѣть за него, че былъ царь разуменъ и правъ; казвать, че чьасто ся прѣобличѣлъ съ просты дрѣхы, та